

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פרשת נצבים - תכלית העונש

"אתם נצבים היום כלכם לפני ה' אלקיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריכם כל איש ישראל" (דברים כט, ט)

אין כוונת משה רבינו חס וחלילה לומר לעם ישראל שאין הקב"ה מעניש עוברי עבירה, אלא כוונתו שיעשו חשבון ויראו שהטעם שהם קיימים עדיין למרות שהכעיסו את הקב"ה, הוא מישום שחזרו בתשובה מיראת העונש.

לפי ביאור זה יתבאר מדוע כתבו התוספות במגילה (לא:): הטעם שלעולם קוראים פרשת נצבים בשבת קודם ראש השנה הוא כדי לא לסמוך את הקללות שמופיעות בפרשת כי תבוא לראש השנה.

עלינו לדעת שלא די בקללות ואין לפחד מהם. אלא עלינו לעשות חשבון נפש על מעשינו ונחזור בתשובה מאהבה, ועל ידי כך נזכה בעז"ה להיכנס לראש השנה בשמחה.

יהי רצון שנזכה לעשות חשבון נפש על דרכינו. למשמש ולפשפש במעשינו. לזכור כי בורא עולם רוצה שנשוב בתשובה שלימה לפניו.

בעז"ה נזכה לתקן את מעשינו המעוותים ונזכה לחזור בתשובה שלימה מאהבה ובורא עולם ברחמי הרבים יגזור על כולנו שנה טובה ומבורכת, אמן.

בברכת שבת שלום וכתובה וחתימה טובה הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

הצלחה בגור"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ" שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב רז דוד בן לאה וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'וליאנט יפית שרה בת ג'ינה דרור בן סופיה אנאל חביבה בת שולמית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומרי בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו דרז' בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה עמית בת טובה מיטל בת שושנה נתנאל בן ג'ינה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחמיה אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נדימה עינת בת רחל ברכה בנימין בן יקוט רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רונית בת סבריה קסנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל מיכאל יהודה בן מרים בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שירלוט יהודה לייב בן אסתר מלכה נעימה בת שרה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

רש"י הקדוש כותב: "למה נסמכה פרשת נצבים לקללות? לפי ששמעו ישראל מאה קללות חסר שתיים הוריקו פניהם ואמרו: 'מי יכול לעמוד באלו?'".

התחיל משה לפייסם: 'אתם נצבים היום. הרבה הכעסתם למקום ולא עשה איתכם כליה והרי אתם קיימים לפניו.'"

צריך להבין, מה היתה כוונתו של משה רבינו בפיוס זה? הרי כל תכלית הדבר שהקב"ה הודיע את הקללות לעם ישראל היה כדי שנפחד ונירא ממנו ונדע מהו העונש הצפוי לעובר על דבריו.

כמו שביאר האבן עזרא בפרשת בחוקותי: "לכן נאמרו יותר קללות מברכות, כדי לירא ולהפחיד השומעים".

אם כן תמוהים דברי משה רבינו לבני ישראל שכן משמע מדבריו כביכול שלא יפחדו מעונשי שמיים?

הגה"צ ר' אליהו לופיאן זצ"ל ביאר שכאשר בורא עולם מעניש ומביא יסורים על עוברי עבירה בעולם הזה, הסיבה לכך אינה נובעת מנקמה כדי להרע להם חלילה, אלא יסורים אלו באים לטובתם, כדי שעשו חשבון נפש ויתעוררו לשוב בתשובה שלימה.

משה רבינו ראה את פניהם של בני ישראל והבין כי כאשר הם שמעו על הקללות כבר זה השפיע עליהם מצד יראת העונש, וכיוון שהיום הם כבר ניצבים לפני הקדוש ברוך הוא אין צורך יותר להביא עליהם את הקללות בפועל.

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר ולידל אלחנן רפאל בן איריס ולידל אורי חיים בן שלי

הצלחת דביר בן נלי רחל
זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
הצלחת ולרפואת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב
לע"נ הצדיק ר' חיים אבישלום כהן פרחיה בן בלנקה זצ"ל

שנת אמת

ע"ג	כנסת אמת 18:25	צאת אמת 19:36	בינין חס 20:22
ת"א	18:43	19:34	20:19
מ"ב	18:45	19:35	20:21
ב"ל	18:44	19:35	20:20

שואל ומשיב בהלכה - ראש השנה - חלק ב'

במה צריך להיזהר בראש-השנה?

סלסה ?

תשובה !

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

מכיוון שראש השנה פותח את השנה החדשה, נוהגים לעשות סימנים גם באכילה, כגון: אכילת דברים מתוקים כדבש - לסימן טוב שתהיה כל השנה טובה ומתוקה. משום כך, יש נוהגים שלא לאכול מאכלים חריפים או חמוצים. אדם שרגיל לאכול מאכלים חריפים או חמוצים ובלעדיהם המאכל תפל לחיכו, מותר לו לאכול אותם ואין כל איסור בדבר.

בכל השנה יזהר שלא יכעס, יבכה או יהיה עצוב ובפרט יקפיד ביום ראש השנה. ישתדל לשמוח ולשמח את אשתו ובני ביתו ככל יכולתו. יקנה לאשתו וילדיו דברים שמשמחים אותם, כגון: תכשיטים ובגדים. יעזור לעניים כפי יכולתו. הגברים ישמחו באכילת בשר ויין. עיקר החיוב הוא בשר בהמה. אם לא אוהב בשר בהמה, יאכל עוף.

יזהר לא לבזבז חלילה את היום הקדוש בהוללות ושחוק של הבל. יזהר לא לדבר שיחות חולין. נהגו לא לישון בראש השנה, שאין זה נאה לישון ביום ספרי חיים וספרי מתים נפתחים. אמרו בתלמוד ירושלמי שהישן בראש השנה גורם לכך שמזלו ישן. לא ישתדל לקום בעלות השחר אם יודע כי לאחר מכן יהיה עייף במשך כל היום ולא יהיה מרוכז בתפילה.

אם הוא עייף במשך היום ומרגיש צורך גדול לישון, יעשה זאת לאחר חצות היום. [בדרך מליצה אמרו: מוטב שיהיה מזל ישן ממזל עייף]. היושב בטל ועוסק בשיחה בטלה וכיו"ב כישן דמי. אדם שיושב לפצח גרעינים או לקרוא עיתון וחושב כי העיקר הוא שלא הולך לישון – הרי אלו דברים בטלים.

ירבה באמירת תהילים, מכיוון שהוא יום דין שבו נכתב מה יעלה בגורלו במשך השנה הבאה עלינו לטובה. זכותו של דוד המלך עליו השלום יהיה מליץ יושר עליו ועל משפחתו ועל כלל ישראל, אמן. יש עניין לסיים פעמיים את ספר תהילים העולים למניין 'כפר' (מספר הפרקים בספר תהילים הוא מאה-וחמישים. מניין הפרקים בשני ספרים הוא שלוש מאות שעולה בגימטריה כפר).

מחשבה על הזולת

הגאון הרב משה מרדכי שולזינגר זצוק"ל סיפר שפעם יהודי עבר מתחת לביתו של מרן הרב שך זצוק"ל (ראש ישיבת פוניבז') בבני-ברק בראש השנה. אותו יהודי ראה שמרן הרב שך יצא מביתו במהירות. היהודי הסתקרן מאוד- להיכן הרב שך ממחר בראש השנה? הוא החליט לעקוב אחרי הצדיק.

הוא ראה שהרב שך נכנס לבית של מישהו. התברר, שהרב הלך לבית של יהודי שהיה לו קול חזק וערב. אותו יהודי שימש כשליח ציבור בישיבת פוניבז' בראש השנה כל שנה. המתפללים תמיד נהנו מאוד והיו ניגשים אליו לאחר התפילה ומשבחים אותו מאוד.

באותה השנה, מספר ימים לפני ר"ה, החזן עבר התקף לב ל"ע. הרופא ציווה עליו להישאר בבית ואמר כי עליו להיות במנוחה. הרופא לא הרשה לו ללכת לישיבה להיות חזן. הוא ישב בביתו ונזכר בערגה באותן השנים בהן שימש כחזן כשהוא נמצא במרכז העניינים. כולם נהנו ממנו ושמו התנוסס בפי כל. עכשיו הוא יושב בדד בביתו, ונראה לו שכולם שכחו ממנו.

לפתע נשמעו נקישות בדלת. מרן הרב שך בכבודו ובעצמו עמד בפתח. "ר' משה, חסרת לנו בישיבה! בני הישיבה התגעגעו אליך ודיברו עליך. שתהיה לך שנה טובה ומבורכת ורפואה שלימה". עיניו של החזן אורו. הם לא שכחו אותו. עדיין דיברו עליו. אפילו ראש הישיבה בעצמו הגיע לבקר אותו. כמה עלינו לחשוב על השני עם הלב ולראות כיצד אפשר לשמח אותו.

יש נוהגים להביא סימנים לשולחן שבהם 'סימנים' להצלחה בעז"ה במשפט

- **אננס** - בארמית 'אנא נס' - אני בורח (מהמשפט)
- **תירד** - 'שתרד' עלינו שנה טובה.
- **מילון** או **לימון** - אותיות 'נימול', שנזכה לבן זכר.
- **מלפפון** - בגימטריה 'רופא' - שנזכה לרפואה שלימה.
- **בצל** - שנזכה לשבת 'בצל' סוכת עורו של לווייתן.
- **שלווה** - שנזכה לשלווה וישוב הדעת.
- **סרדין** - נוטריקון 'סר דין'.
- **חציל** - בגימטריה עולה 'הצלחה', שנזכה בעז"ה להצליח בדיון.
- **גזר** - ש'תגזור' עלינו גזירות טובות.
- **תפוח** - אותיות 'פתוח', שתפתח ליבנו בתורה הקדושה.
- **עגבניה** - אותיות 'ניגע בה' - שנזכה להתייגע בתורה.
- **פלפל** - שנזכה 'לפלפל' בתורה.
- **במבה** - ר"ת 'ברכה מרובה בבית הזה'.

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט"?

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חנים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084 כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

שאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - הרב המקובל ישועה חי בן-שושן זצ"ל

הרב המקובל ישועה חי בן שושן זצ"ל - נולד ב-כ"ב טבת ה'תש"ו (1945) בירושלים. בגיל צעיר התחיל ללמוד קבלה אצל המקובלים רבי מרדכי עטיה, רבי דוד ציון לניאדו ורבי מרדכי שרעבי. לאחר מכן למד חברותא עם המקובלים הרב דוד בצרי והרב יעקב משה הילל. כשהיה בחור קיבל צו גיוס למלחמה. רבינו פנה אל מרן הגרי"ש אלישיב זצ"ל ושאל: "מה עדיף- תורה או מצווה?". מרן הרב אלישיב פסק כי עליו להתגייס בהטעמו כי כך הוא יקדש שם שמיים. לעומת זאת כשפנה המקובל ר' דוד בצרי שהיה בחור צעיר, מרן הגרי"ש אלישיב זצוק"ל פסק כי אסור לו להתגייס ורק לר' ישועה התיר זאת. רבינו קידש בכל מקום שהיה שם שמיים. הכין את עצמו במסירות נפש למות על קידוש ה' בכל יום בזמן המלחמה.

רבינו נפצע קשה במלחמת יום הכיפורים. גופו היה מלא בריסיים. רבינו הודה על הניסים והנפלאות לבורא העולם בכל שמונה הפעמים שעלה על מוקשי רכב. היה מקורב לראשל"צ מרן הגאון הרב מרדכי אליהו זצ"ל. הם הקימו בית דין של מקובלים שפסק שהגאולה צריכה כבר לבוא. עסק הרבה בספרי הרמ"ק ובספר היצירה. הירבה בסיגופים ותעניות. טבל במקווה כדי שיוכל ללמוד בטהרה למרות שגופו היה מלא בריסיים שהיו זזים בגלל שינוי בטמפרטורת המים והיו גורמים לו לכאבי תופת. היה גם מוהל. חודש לפני פטירתו, ילדיו היו יחד איתו בחדר של הרופא שבישר לרב כי הוא חולה במחלה הארורה. רבינו שמע את הבשורה בשלוות נפש. נפטר ב-כ"ז אלול ה'תשע"ח (2018). חי כ-73 שנים. ציונו בהר הזיתים בירושלים.

סבו (מצד אביו): חכם ר' מרדכי. **סבו (מצד אימו):** המקובל ר' שלום יעיש. **אביו:** ר' יעקב מסעוד. **אימו:** מרת רות אורה. **אשתו:** מרת יעל פרייהן. **חברותא:** הצדיקים הגאונים המקובלים חכם ר' דוד בצרי, ר' יעקב משה הילל, ר' יצחק סחוה. **מרבתי:** הגאונים המקובלים ר' מרדכי עטיה, ר' דוד ציון לניאדו, ר' מרדכי שרעבי, הרשל"צ ר' יצחק ניסים, הרשל"צ ר' מרדכי אליהו, ר' מאיר יהודה גץ. **מתלמידי:** ר' יונתן לופס. **ילדיו:** עשרה ילדים.

המקובל חכם ר' דוד בצרי סיפר כי למד עם רבינו כשהיו בחורים. כשקיבל צו גיוס למלחמה, רבינו פנה אל מרן הגרי"ש אלישיב זצ"ל ושאל: "מה עדיף, תורה או מצווה?". מרן פסק לו כי עליו ללכת לצבא. כשהמקובל ר' דוד בצרי שמע את התשובה, הוא נדהם מפסיקתו. לכן הוא ניגש אל מרן הגרי"ש אלישיב ושאל אם גם עליו להתגייס. מרן אמר לו: "הוא- כן. אתה- לא! הוא יקדש שם שמיים ויחזק במקום שהיה". ראייתו של מרן הגרי"ש אלישיב היתה מופלאה. בכל מקום בו רבינו היה מסר את נפשו וקידש שם שמיים ברבים.

הגאון הרב שמואל אליהו שליט"א (רבה של צפת ובנו של מרן הראשל"צ הגאון ר' מרדכי אליהו) סיפר: רבינו נפצע קשה במלחמת יום הכיפורים. גופו היה מלא בריסיים (רבינו נותח בגלל פציעתו. בבגדיו היו יותר מארבעים קליעים ובגופו ארבעה קליעים וריסיים רבים). יום אחד הוא ביקש ממני ללוות אותו למקווה.

שאלתי אותו מדוע הוא צריך ליווי? הוא סיפר שכאשר הוא טובל במקווה, נוצר שינוי חום והריסיים שבגופו זזים וגורמים לכאבי תופת והוא עלול להתעלף במים. לכן הוא צריך שמירה. אמרתי לו, שהטבילה היא דבר שאדם יכול לוותר עליו במיוחד אם הוא סובל. חכם ישועה הזדעזע כולו ואמר: "איך אפשר ללמוד תורה שלא בטהרה? איך אפשר?!"

אחיו, ר' מרדכי, סיפר: אחרי שהתחנתי למדתי בכולל של ישיבת 'פורת יוסף' בעיר העתיקה. יום אחד נכנס יהודי זקן לישיבה וסיפר כי ברחוב בן יהודה היתה אישה אלמנה שנפטרה והיורשים מוכרים את חפציה במחיר זול. הלכתי לשם וראיתי ארון קיר. באותם הימים הבתים היו גבוהים והארון הוזמן לפי מידות כך שגובהו יתאים לגובה הבית. החלטתי לקנות את הארון.

היה צריך לפרק את הארון. באתי אל אחי הרב וביקשתי ממנו עזרה. לקחנו כלים והתחלנו לפרק את הארון דלת-דלת, מלמעלה למטה. כשהגענו לתחתית של הארון, היה שם שולחן קטן 'מוסלק' בתוך הארון. בתוך השולחן היו שתי קופסאות, אחת מימין והשניה משמאל. **בתוך הקופסא הראשונה היו שני מטילי זהב ובקופסא השניה היו שלושה מטילי זהב!**

אחד היורשים לפני כן סיפר כי האלמנה הייתה חשוכת ילדים. שאלתי את אחי הרב: "האם צריך להשיב את מטילי הזהב?". הצדיק אמר שחייבים לעשות זאת. אחד מהיורשים היה בחדר הסמוך באותה השעה. באנו לבשר לו על האוצר. אחי הרב אמר: "לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה הריני בא לקיים מצוות השבת אבדה לבעליה" ונתן לו חמש קילו זהב!

היורש היה מבולבל עד שהתעשת. לאחר מכן סיפר כי הצורף אמר להם שהאלמנה שנפטרה קנתה ממנו את הזהב. הם חיפשו בכל המקומות בבית. כשלא מצאו, הם פירקו אפילו את תעלות החשמל מתוך מחשבה שאולי שם היא הטמינה את הזהב. הם לא מצאו מאומה. אחי הרב שמח כל כך במצוות השבת אבדה.

מר ב.מ. סיפר: הפעם האחרונה שפגשתי את רבינו היה בבית לנכד שלי. זכינו שרבינו יהיה המוהל. בסוף הברית הייתה לי הזדמנות לשלם לו סכום כסף. לא בכל יום ניתן להעביר לצדיק כסף. הוא כמובן דחה את הכסף ואמר: "אני לא לוקח את הכסף". כשהתעקשתי הוא אמר לי: "אתה רוצה לשלם לי על המצווה? אלף שקל על המצווה? באלף שקל בלבד אתה רוצה לקנות את המצווה הזאת?". כמובן שבסופו של דבר הוא סירב ולא לקח את הכסף.

מי ימיו לא אכל באולמות ואפילו בשמחות של המשפחה. ר' חיים אשכנזי סיפר כי זכה להכיר את רבינו וישב ב-ד' אמותיו מדי יום ביומו במשך חמש וחצי שנים. בימי שלישי בכולל היה לפעמים ארוחת צהריים לאברכים- שווארמה בלפה וכו'. כשהצעתי לרבינו לאכול, הוא אמר לי: "מעולם לא אכלתי את זה!". עוד הוסיף ואמר שאינו אוכל בשר בימי חול חוץ מראש חודש.

כחו של ויתור

מתעצם בכוונתו, לעלות עם התקיעות של הרבי. הגיע הזמן. רבי בירך לשמוע קול שופר ושהחיינו נטל את השופר בידו ו... לא הצליח לתקוע.

הרבי ניסה שוב ושוב- שום קול לא נשמע מהשופר. הרבי החליף שופר וניסה לתקוע, עדיין שום קול לא נשמע. הצדיק ניסה שוב להחליף שופר- אך עדיין לא הצליח לתקוע.

כל הקהל היה שרוי במתח ואינם מבינים: "מה קורה כאן? מדוע אין הרבי מצליח לתקוע בשופר?!" היהודי שלנו בציפייה דרוכה. לפתע עלתה מחשבה במוחו: "אולי אני מעקב את התקיעות. אולי הכוונה שלי 'תוקעת' את העסק!".

מיד גמלה בלבו החלטה, והוא פנה במחשבתו אל מי שאמר והיה העולם ואמר: "ריבוננו של עולם, אם ה'עניין' שלי מפריע לתקיעות של הרבי, אני מוותר על הבקשה האישית שלי - ובלבד שהרבי יתקע, שתפילת ראש השנה של עם ישראל תוכל להמשיך".

באותו הרגע ממש נטל הרבי שוב את השופר, קירב אותו לפיו וקול השופר נשמע צלול וברור- תקיעה שברים ותרועה ותקיעה, כל הקולות ללא מעצור. כולם נושמים לרווחה...

כשהסתיימו התקיעות, היהודי שלנו לא יכל להתאפק. הוא יצא מבית המדרש ופרץ בבכי תמרורים וחשב: "הרבי תקע, אבל אני נותרתי מאחור. כנראה שכל השערים נעולים ומשמיים נגזרה הגזרה!".

היהודי נותר בצערו האישי, אך לא גילה דבר לאיש, רק בינו ובין קונו. נסתרות דרכי ה'. לאחר ראש השנה חזר היהודי לביתו. הבעל סיפר בצער רב לאשתו, כי לא עלה בידו. כנראה יהיה עליהם להשלים עם המצב...

להפתעתם המרובה לאחר זמן קצר מתברר, שהישועה באה: באותה השנה נולד לבני הזוג בן זכר בריא ושלם! אי אפשר לתאר את השמחה העצומה...

הם לא גילו לאיש את המעשה עם התקיעות. כשהתינוק הגיע לגיל שנתיים הביא האב המאושר את בנו כדי שיזכה לברכה אצל הרבי.

הוא הביא את הבן לאחר החגים. קהל רב עבר אצל הרבי לקבל כוס ברכה. מאות ואלפי חסידים ואורחים עברו זה אחר זה במהירות לפני הרבי. הצדיק מזג ונתן לכל אחד כוס של ברכה בפנים שוחקות.

גם היהודי שלנו עבר, כשהוא מחזיק את בנו על הידיים. כשהוא הגיע לפני האדמו"ר, פנה אליו הצדיק, הצביע על הילד ושאל: "זה הילד של התקיעות?".

אנחנו נמצאים ימים ספורים לפני ראש-השנה. יום בו האדם נידון על מעשיו בשנה שחלפה ובו יקבע מה יהיה עם האדם בשנה הבאה.

כל אחד רוצה, מתפלל, מייחל, משתוקק ושואף לזכות לשנה טובה ומבורכת. כולנו רוצים להיכתב ולהיחתם בבשורות טובות. כל אדם מבקש שבאותה שנה יתמלאו כל משאלות ליבו לטובה.

כיצד ניתן להוסיף עוד זכויות בימים שנשארו לנו עד היום הגדול? כאשר אדם מוותר על רצונו האישי לטובת הזולת, לטובת הכלל, מעשה זה עשוי להטות את הכף.

היו זוג שלאחר חתונתם עברו מספר שנים, והם לא זכו להיפקד בפרי בטן. עברה שנה ועוד שנה. כך חלפו תשע שנים, ואין כל חדשות טובות...

הבעל החליט, שהוא ממש חייב להגיע לתפילות ראש-השנה לאדמו"ר הרב מנחם מנדל שניאורסון מליובאוויטש ולשמוע אותו תוקע בשופר. אולי בזכות זאת יזכה לעורר עליו רחמים רבים והם יזכו לילדים.

היה זה בשנה הראשונה לאחר פטירת האדמו"ר הרב יוסף יצחק שניאורסון (הריי"צ, האדמו"ר השישי בשושלת אדמו"רי חסידות חב"ד ליובאוויטש). לפני שהרבי מליובאוויטש קיבל את הנשיאות באופן רשמי. אבל בהרבה בחינות כבר התייחסו אליו כאל הרבי.

אותו יהודי התקשר למשפחה מחסידי חב"ד המתגוררים בשכונת קראון - הייטס (שכונה בניו-יורק שבה נמצא בית מדרשו של הרבי) ושאל אם יוכל להתארח אצלם בר"ה.

המשפחה נענתה בשמחה. בערב ראש השנה היהודי הגיע אל המשפחה המארחת. מיד עם בואו אמר למארח, שהוא ממש רוצה להיות במקום הכי קרוב לרבי בזמן התקיעות, בשורה הראשונה מול הרבי.

המארח הסביר לו בעדינות שהדבר בלתי אפשרי וזאת בשל העובדה, שיש מקומות קבועים והכל מאד צפוף... אבל הוסיף ואמר: "אם אתה מאוד רוצה, תוכל להשכים לפנות בוקר להגיע מוקדם ולנסות לתפוס מקום".

היהודי לא התעצל. כדי להצליח במשימתו הוא השכים קום זמן רב לפני תחילת התפילה. צעד לבית-הכנסת והצליח בס"ד לתפוס מקום קרוב מאוד לרבי.

הגיע זמן התקיעות. הרבי נכנס לבית המדרש כשהוא אוחז בידו במספר שופרות. חרדת קודש הורגשה באוויר. הרבי התחיל את המזמור שלפני התקיעות: "לְמַנְצֵחַ לְבַנֵּי קִרְחַ מְזֻמֹּר", וכולם חוזרים אחריו על הפסוקים.

מידענו התפלל מקירות ליבו. ככל שמתקרבים לתקיעות- הוא

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל	הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל	הרב יחיא בן יוסף ז"ל
פואד אברהם בן רג'ינה ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	יצחק בן ברוק דב ז"ל
אביבה בת איירון ע"ה	זהבה בת שושנה רייזל ע"ה	מאירה בת יפה ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל	עמירם בן דבורה ז"ל	אביגדור בן ג'ולי ז"ל
יצחק בן חביבה ז"ל	סעידה בת תופחה ע"ה	ר' שאול בן סילביה זצ"ל
אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל	מזל בת שמעון ע"ה	שני בת אסתר ע"ה
דב בן יצחק ז"ל	יוסף בן מרים נוסרת ז"ל	מסודי בת חביבה ע"ה
סוליקה בת עישה ע"ה	יעקב בן אסתר ז"ל	אסתר בת גולה גאולה ע"ה
סלים בן פרחת ז"ל	רחל רפאת בת השמת ע"ה	יוסף בר סעדה ז"ל
יעקב בן סלימה ז"ל	לטיף בן פרחת ז"ל	שלום בן אסתר ז"ל
ספירוס תקווה בת נעימה ע"ה	דניאל רפאל בן חגית ז"ל	מרים בת שרה ע"ה
מישא אסתר בת זרה ע"ה	יהודה בן סעידה ז"ל	אביבה לוי ע"ה
אברהם בן טובה ז"ל	עפאת בת השמת ע"ה	שרה בת נרקיס ע"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל	הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל	הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל
רחמים בן רחל ז"ל	מסעוד בן יקוט ז"ל	רחמים בן רחל ז"ל
חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל	שמואל בן רבקה ז"ל	חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל
ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל	רפאל בן אסתר ז"ל	ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל
דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל	אביחי בן אסתר ז"ל	דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל
צדיק חכם בן חזלה ז"ל	נעימה בת גורג'יה ע"ה	צדיק חכם בן חזלה ז"ל
דוד בר חסיבה ז"ל	חי זיזי בן קלרה ז"ל	דוד בר חסיבה ז"ל
חוה בת יעקב צבי ע"ה	ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל	חוה בת יעקב צבי ע"ה
יצחק יצקן בן רחל ז"ל	אסתר בת נעמי ע"ה	יצחק יצקן בן רחל ז"ל
ברכה בת מרדכי ע"ה	ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל	ברכה בת מרדכי ע"ה
יעקב בן נעימה ז"ל	אורה בת נעימה ע"ה	יעקב בן נעימה ז"ל
שרה בת מורברי רחל ע"ה	דוד יצחק בן פרחת ז"ל	שרה בת מורברי רחל ע"ה
אלון בן סעדה ז"ל	גורג'יה בת נעימה ע"ה	אלון בן סעדה ז"ל

